

Rok 1913.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXII. — Wydana i rozesłana dnia 19. marca 1913.

Treść: (№ 42 i 43.) 42. Obwieszczenie, dotyczące upoważnienia Głównych urzędów celnych we Lwowie i w Lublanie do wymierzania cła od kart do gry. — 43. Rozporządzenie, dotyczące zmiany przepisu o badaniu barwika cukru rafinowanego.

42.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 6. marca 1913,
dotyczące upoważnienia Głównych urzędów celnych we Lwowie i w Lublanie do wymierzania cła od kart do gry.

Odrośnie do punktu 12. rozporządzenia ministerialnego z dnia 27. października 1881, Dz. u. p. Nr. 127, w celu wykonania ustawy o stemplu od kart do gry, oraz odnośnie do załącznika B do § 23. przepisu wykonawczego do taryfy celnej upoważnia się Główne urzędy celne we Lwowie i w Lublanie do wymierzania cła od kart do gry.

Zaleski wlr.

43.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 11. marca 1913,
dotyczące zmiany przepisu o badaniu barwika cukru rafinowanego.

Przepis o badaniu barwika cukru rafinowanego, wydany rozporządzeniem Ministerstwa skarbu z dnia 26. lipca 1910, Dz. u. p. Nr. 136, zmienia się i ma on opiewać w sposób następujący:

1. Wykazanie barwików smołowych.

Około dwuprocentowy roczyn próbki gotuje się wraz z kawałkiem nici z wełny owczej przez kilka minut, i to raz bezpośrednio a drugi raz z dodatkiem kilku kropli rozcienionego kwasu siarkowego. Następnie wyjmuje się wełnę z cieczy i płucze dłuższy czas w wodzie. W razie istnienia barwików smołowych przedstawia ona wyraźne zabarwienie, podezas gdy czysty barwik cukrowy nie powoduje zabarwienia, zasługującego na uwagę.

2. Substancja sucha.

20 g barwika cukrowego rozpuszcza się w gorącej wodzie (roczyn A), sпроводza roczyn ten przy $17\cdot5^{\circ}$ C (14° R) do 100 cm^3 i oznacza się zapomocą zważenia albo zapomocą wagi westfalskiej jego ciężar gatunkowy. Odpowiadającą temuż zawartość wyciągu należy obliczyć według tabeli Haasa*), a mianowicie uzyskuje się przez pomnożenie obliczonych „gramów w 100 cm^3 “ przez 5 szukane procenty ciężaru wyciągu.

3. Własność barwiąca.

Rozczyn, uzyskany według przepisu 2, rozcieńcza się wodą tak, by na jedną część barwika cukrowego przypadło 5000 części wody. Rozcieńczony roztwór musi być jeszcze wyraźnie żółto zabarwiony.

*) Tabele do oznaczania alkoholu i wyciągu w piwie i winie. Obliczone na podstawie tablic w c. k. austriackiej Głównej Komisji miar i wag przez Dr. Brunona Haasa. 1906, W. Frick, Wiedeń I.

4. Oznaczenie cukru.

25 cm³ roczynu A, sporzązonego według 2, wpuszcza się do kolbki pomiarowej o pojemności 250 cm³, rozcieńcza się wodą i zaprawia się 15 cm³ roczynu taninowego (100 g rozpuszczonych w 1 l wody). Po przetrząśnięciu dodaje się 10 cm³ octanu ołowiu i przesącza się po dopełnieniu aż do kreski.

50 cm³ płynu przesączonego (zawierającego 1 g substancji) miesza się w kolbce o pojemności 100 cm³ z 5 cm³ kwasu solnego o ciężarze gatunkowym 1·125 i inwertuje się przez rozgrzanie przez pięć minut do 70° C. Następnie oziega się, złożetnia, dopełnia się do kreski i przesącza (roczyn B).

Z płynu przesączonego gotuje się 25 cm³ (zawierających 0·25 g substancji) z 25 cm³ wody i roczynu Fehlinga. Ilość tego ostatniego roczynu zależy od zawartości substancji suchej barwika i można ją odczytać z następującej tablicy. Liczby tablicy odnoszą się ze względu na prostszy sposób odmierzania do niezmieszanej roczyny Fehlinga I (siarkan miedzi), do którego potem należy jeszcze dodać taką samą ilość roczyny Fehlinga II.

Postępuje się odpowiednio w sposób następujący: Najpierw bierze się do kolbki Erlenmeyera odczytaną z tablicy ilość roczyny Fehlinga I (odmierzonego dokładnie zapomocą cewki), dodaje się do tego taką samą ilość roczyny Fehlinga II, dla którego wystarczy odmierzenie zapomocą cylindra pomiarowego, potem 25 cm³ roczyny barwika cukrowego B i 25 cm³ wody i gotuje się przez dwie minuty. Jeżeli barwik nie zawiera więcej jak 56% cukru, uwzględniając substancję suchą, wówczas płyn zachowuje po gotowaniu barwę niebieską wskutek nadmiaru miedzi. Jeżeli roczyn cukru B będzie jeszcze tak ciemny, że zabarwienie na niebiesko po gotowaniu z roczynem Fehlinga nie będzie wyraźnie widzialne, natenczas przesącza się część gorącego płynu przez podwójne cedzidło

i bada się po zaprawieniu kwasem octowym zapomocą żelazocyanku potasowego, czy znajduje się nadmiar miedzi. Jeżeli wedle powyższego sposobu postępowania znajdzie się więcej niż 56% cukru przy uwzględnieniu substancji suchej, wówczas można zawartość cukru w roczynie B oznaczyć jeszcze zapomocą analizy wagowej.

Tablica do obliczania potrzebnej ilości roczyny Fehlinga I przy użyciu 0·25 g substancji.

Zawartość barwika cukrowego według substancji suchej (procenty ciężaru)	Dopuszczalna ilość cukru trzcinowego w 25 cm ³ roczynu B	Centymetry szesienne roczynu Fehlinga I
70	0·0980	10·4
71	0·0994	10·6
72	0·1008	10·7
73	0·1022	10·9
74	0·1036	11·0
75	0·1050	11·2
76	0·1064	11·3
77	0·1078	11·5
78	0·1092	11·6
79	0·1106	11·8
80		

1 g cukru inwertowego = 0·95 g cukru trzcinowego odpowiada 101·2 cm³ roczynu miedzi Fehlinga Nr. I.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dniu ogłoszenia.

Zaleski wlr.